

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja: Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O.—730.

Filje „Monitora Polskiego” mieszczą się w Oddziałach P. A. T.:

BIALYSTOK, ul. Marsz. Piłsudskiego 6, tel. 15-86; BIELSKO (Śląskie), ul. Trzeciego Maja Nr. 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Grunwaldzka 7, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, ul. Portowa, tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, ul. Groblowa 19; KATOWICE, Mariacka 2, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 37, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Plac Litewski 5, tel. 16-57; LWÓW, Rutowskiego 8, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 104-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 11, tel. 222; POZNAŃ, Al. Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, ul. Dęblńska Nr. 11, tel. 11-99; TORUŃ, Łazienna 28, tel. 263; WILNO, Magdaleny 2, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 166. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 18 maja 1932 r. o stosunku Straży Granicznej do władz administracji ogólnej.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 maja 1932 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu przepisów tymczasowych o kosztach sądowych, obowiązujących w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 3 czerwca 1932 r., Nr. 47, poz. 448).

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

166.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 18 maja 1932 r.

o stosunku Straży Granicznej do władz administracji ogólnej.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Straż Graniczna w sprawach ochrony granic, za wyjątkiem ochrony celnej, jest organem wykonawczym władz administracji ogólnej i w tym zakresie wykonuje ich zarządzenia.

W szczególności do Straży Granicznej należy:

a) niedopuszczanie do nielegalnego przekraczania granicy i nielegalnego ruchu osobowego na wodach granicznych,

b) zapobieganie naruszeniu granicy państwowej oraz strzeżenie nienaruszalności znaków i urządzeń granicznych,

c) śledzenie i ujawnianie przekroczeń obowiązujących przepisów o granicach Państwa,

d) współdziałanie z właściwymi władzami i organami bezpieczeństwa przy wykonywaniu zarządzeń, mających na celu utrzymanie bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego w pasie granicznym i w ogóle zapobieganie szkodom, zagrożającym interesowi publicznemu,

e) dokonywanie kontroli paszportowej na punktach przejściowych, na których czynności te zostaną jej powierzone na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 996),

f) wykonywanie innych zarządzeń władz administracji ogólnej, wynikających z obowiązujących ustaw i rozporządzeń o granicach Państwa.

§ 2.

O wszelkich wypadkach naruszania granicy państwowej Straż Graniczna obowiązana jest niezwłocznie donosić powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej dla danego odcinka granicznego.

§ 3.

W zakresie spraw, wymienionych w § 1, Straż Graniczna obowiązana jest udzielać władzom administracji ogólnej zarówno z własnej inicjatywy, jak i na ich żądanie wyjaśnień i sprawozdań.

Wojewódzkie władze administracji ogólnej mają prawo zwracać się do Kierowników Inspektoratów Okręgowych Straży Granicznej o usu-

nięcie zauważonych niedomagań. W razie różnicy zdań w tym względzie rozstrzyga ostatecznie Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 4.

W razie ujawnienia w pasie granicznym jakichkolwiek przestępstw, za wyjątkiem przestępstw skarbowo-celnych, funkcjonariusz Straży Granicznej obowiązany jest — nie dopuszczając do zatarcia śladów przestępstwa — donieść o tem niezwłocznie najbliższemu posterunkowi Policji Państwowej. Gdyby jednak zwłoka groziła niebezpieczeństwem lub odległość do najbliższego posterunku Policji Państwowej, albo inne przeszkody uniemożliwiały niezwłoczne zawiadomienie posterunku policyjnego, wówczas funkcjonariusz Straży Granicznej obowiązany jest przeprowadzić dochodzenie wstępne oraz zabezpieczyć ślady przestępstwa. Wyniki dochodzenia wstępnego Straż Graniczna przekazuje wraz z przytrzymanym ewentualnie przestępcą właściwym organom policyjnym.

§ 5.

W przypadkach, gdy względy bezpieczeństwa publicznego w pasie granicznym tego wymagają, a znajdujące się na tym obszarze siły policyjne okazały się niewystarczającymi, Straż Graniczna obowiązana jest na żądanie powiatowej władzy administracji ogólnej, a w razie niebezpieczeństwa zwłoki także na bezpośrednie żądanie organów Policji Państwowej — udzielić odpowiedniej pomocy.

§ 6.

W sprawach, określonych w §§ 1, 2, 3 i 5 niniejszego rozporządzenia, wojewodowie zwracają się do Kierowników Inspektoratów Okręgowych Straży Granicznej, starostowie zaś do Kierowników Inspektoratów Granicznych. Jednak w przypadkach niecierpiących zwłoki władze administracji ogólnej mogą zwracać się bezpośrednio do wszystkich jednostek Straży Granicznej, zawiadamiając o tem — o ile możności równocześnie — właściwego przełożonego.

§ 7.

Wojewoda na podległym sobie obszarze ma prawo dokonywania kontroli poszczególnych jednostek organizacyjnych Straży Granicznej przy współudziale Kierownika Inspektoratu Okręgowego Straży Granicznej. O zamierzonej kontroli wojewoda powiadamia właściwego Kierownika Inspektoratu Okręgowego Straży Granicznej przynajmniej na 3 dni naprzód.

Kontrola, o której mowa w ust. 1 niniejszego paragrafu, dotyczyć może jedynie sposobu wykonywania zarządzeń w zakresie spraw, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

Wyniki kontroli przesyła wojewoda do Ministerstwa Skarbu (Komenda Straży Granicznej).

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) Jan Piłsudski.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Bronisław Pieracki.

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości

z dnia 10 maja 1932 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu przepisów tymczasowych o kosztach sądowych, obowiązujących w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zmianie przepisów tymczasowych o kosztach sądowych na obszarze okręgów sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 250), ogłaszam jednolity tekst przepisów tymczasowych o kosztach sądowych, obowiązujących w okręgach sądów apelacyjnych

w Warszawie, Lublinie i Wilnie (Dz. Urz. Dep. Spraw. 1917 r. Nr. 1, poz. 7 dz. 1) w brzmieniu obecnie obowiązującym z uwzględnieniem wszystkich zmian dotychczasowych, tudzież wynikających z powyższej ustawy z dnia 17 marca 1932 roku.

Minister Sprawiedliwości:

(—) Czesław Michałowski.

Załącznik do rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 maja 1932 r. (poz. 448).

PRZEPISY TYMCZASOWE O KOSZTACH SĄDOWYCH.

Dział I.

O kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Oddział I.

Przepisy ogólne.

Art. 1.

W miejsce odpowiednich artykułów rosyjskiej ustawy postępowania cywilnego (wyd. r. 1914), a w szczególności w miejsce rozdziału XV księgi I (art. 200—201), działu IV księgi II (art. 839—890), art. 161^a w części, dotyczącej wpisu sądowego i opłaty arkuszowej, art. 161^b, 1510 oraz art. 190 i 800 z wyjątkiem pierwszego ich ustępu — obowiązują przepisy następujące:

Art. 2.

Koszty sądowe w sprawach cywilnych są:

- 1) wpis,
- 2) opłata od podań i załączników,
- 3) opłata od wezwań,
- 4) opłata kancelaryjna i
- 5) koszty postępowania w sprawie.

Art. 3.

Opłaty stemplowe przy postępowaniu sądowym pobierane nie będą. Dokumenty składane przez strony w postępowaniu sądowym podlegać będą opłacie stemplowej tylko wówczas, gdy te opłaty podlegały i bez korzystania z nich w tem postępowaniu.

Art. 4.

Nieuiszczenie kosztów sądowych pociągnie za sobą skutki, przewidziane w ustawie postępowania cywilnego.

Oddział II.

O wpisie.

Art. 5.

Wpis jest dwójaki:

- 1) stosunkowy i
- 2) stały.

Art. 6.

Wpis stosunkowy dzieli się na:

- 1) główny i
- 2) dodatkowy.

Art. 7.

Wpis stosunkowy główny wynosi 3% od wartości przedmiotu sporu, przyczem każde rozpatrzone 100 złotych liczy się za pełne.

Wpis powyższy będzie pobierany:

- a) od wartości każdego powództwa głównego, powództwa wzajemnego, zawierającej samodzielne żądanie interwencji osób trzecich, opozycji przeciwko wyrokowi zaocznemu, podań o wykonanie wyroków zagranicznych i sporów, wynikłych w postępowaniu działowym, prowadzonym w drodze incydentalnej,
- b) od skarg apelacyjnych,
- c) od skarg o uchylenie wyroku (art. 185 i 792 u. p. c.).

Art. 8.

Wpis stosunkowy główny w ilości odpowiadającej połowie wpisu, określonego w art. 7 i 10 niniejszej ustawy, pobierany będzie od podań o nadanie aktom klauzuli egzekucyjnej (art. 161^a i 365^a u. p. c.), od postępowania wykonawczego, od podań o nadanie klauzuli egzekucyjnej lub unieważnienie wyroku sądu polubownego.